

i **llibres** || LA REBOTIGA

BENVINGUTS AL FUTUR

¿Quiet?

ERNEST
Folch
DIRECTOR GENERAL D'ARA

No hi ha gaires llibres que, al girar l'última pàgina, pensis que t'han fet canviar la manera de veure el món. Vaig tenir aquesta sensació única quan vaig tancar l'última pàgina de *Quiet*, de **Màrius Serra** (Empúries / Anagrama). El llibre és un repàs a la vida del **Llullu**, el fill de 7 anys de l'autor amb una gravíssima encefalopatia, que el va convertir en un minusvàlid absolut des del primer moment. Qui tingui la sort de llegir-lo passarà per totes les emocions humanes possibles: tendresa, ràbia, ironia, amor, esperança.

La història no cau en la temptació

de fer un inventari de sentiments, es tracta d'una descripció brutal i directa d'una experiència gairebé invisible: ningú veu els nens d'ètnia *Llullu* que van pel món, i *Quiet* els posa un focus a sobre perquè es vegin per sempre més.

Serra escriu un relat totalment desconstruït en l'espai i en el temps, però que es desenvolupa amb una naturalitat i amb un ritme que ja voldria qualsevol novel·la. Però el llibre arriba al seu clímax amb una novetat, un efecte innovador que culmina el relat i el canvia per sempre. Un muntatge fotogràfic extraordinari de **Jordi Ribó** permet posar el **Llu-**

llu en moviment, i cada passa virtual del nen (a la foto) es compensa per una frase, una paraula o un paràgraf de l'autor, sempre amb una porta oberta a l'esperança.

Quiet no mereix el nom de testimoni, ni d'autoajuda, ni de memòries, ni de no-ficció. Es tracta d'un llibre nou, que funda un nou gènere. La seqüència final és la venjança final del **Llullu**, el miracle que li permet deixar d'estar quiet. Un miracle que no seria possible a la vida real. Només pot funcionar aquí, en forma de llibre.

efolch@elperiodico.com